

သူ့ဘာလျှင်ကျင့်မအာဝရဲ့အရှင်သခင်

ဒီပီမက်ကြယ်

အခန်း(၁)

"ဒါဆို သားတို့ ကုမ္ပဏီ ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်ပြီး လည်ပတ်နိုင်အောင် သား ဘယ်လိုလုပ်ပေးရမှာ လဲ ဖေဖေ..."

လင်း ဖေဖေ မျက်နှာကို ကြည့်ပြီးမေး လိုက်လေသည်။ ။

ဖေဖေက မျက်မှန်ကို ပင့်တင်လိုက်ပြီး လင်းကို ကြည့်လိုက်၏။ ဖေဖေက ပြောမယ့် စကားအတွက် တစ်ခုခုကို မဝံ့မရဲဖြစ်နေသည့်ပုံ။

"သား ... သားသာ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်မယ်ဆိုရင် ဖေဖေတို့ ကုမ္ပဏီ အရင်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်နိုင်တယ် ..."

"ဘယ်လို ..."

လင်း အံ့သြစွာဖြင့် ဖေဖေကို ကြည့် လိုက်လေသည် ။ မေမေက တော့ ဘာမှ မပြောပဲ ဖေဖေပြောတာကို သိနေသည့် မျက်နှာဖြင့် လင်းကို ကြည့်လိုက်ကာ

"ဟုတ်တယ် သား ... "

လင်း ဖေဖေနဲ့ မေမေကို နားမလည်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်မိ၏။ သိချင်စိတ်ကို မမျှသိပ်နိုင်စွာဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ

"ဟုတ်ပါပြီ ... ဒါဆို သားက ဘယ်သူနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုရမှာ လဲ ..."

ဦးသက်ထက်နဲ့ ဒေါ်မိုးဝါ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်

လိုက်လေသည်။ ။

"မိုး သားကို မင်းပဲပြောပြလိုက်ပါ ..."

ထိုစကားကိုပြောပြီး ဖေဖေက အိမ်ပေါ် တက်သွားလေသည်။ ။ မေ
မေက သူ့နားသို့ ရွှေ့ထိုင်လိုက်ပြီး သူ့မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ကာ

"သား ... သားလက်ထပ်ရမယ့် သူက ဦးအောင်မြတ် ဒေါ်ဇာနည်ခိုင်
တို့ ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီး မြချယ်ရီနဲ့ ပဲ ..."

"မြချယ်ရီနဲ့ ဟုတ်လား မေမေ ..."

"ဟုတ်တယ် သား ..."

လင်း ခေါင်းကို တွင် တွင် ခါယမ်းလိုက်ကာ

"မဖြစ်နိုင်ဘူး မေမေ ... သားနဲ့ သူ လက်ထပ်ဖို့ ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ
မဖြစ်နိုင်ဘူး ..."

မေမေက လင်းရဲ့ ပခုံးကို သူမလက်နဲ့ ကိုင်လိုက်ပြီး

"မေမေသိပါတယ် ... သားနဲ့ မြလက်ထပ်ရင် ဘယ်လို အဆင်မပြေမှု
တွေနဲ့ တွေ့ရမယ်ဆိုတာ ... ဒါပေမဲ့ သားရယ် ..."

"မဟုတ်ဘူး မေမေ ... သား သူနဲ့ အဆင်ပြေအောင် ကြိုးစားနိုင်ပါ
တယ် ... ဒါပေမဲ့ ညီမလေးအတွက် အဆင်ပြေမှာ မဟုတ်ဘူး မေမေ ..."

လင်းပြောလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် မေမေ ပြုံး လိုက်လေသည်။ ။

"သားက သားညီမလေးအတွက် အရမ်းစဉ်းစားတာပဲ ... သားညီမ
လေးက အားလုံးကို အဆင်ပြေအောင် ဆက်ဆံတတ်ပါတယ် သားရယ်

...

နောက်ပြီးသားက မြကို သဘောမကျဘူးဆိုတာလည်း မေမေသိပါ

တယ် ... အခုလိုလုပ်ရတာလည်း မေမေတို့ မိသားစု အရင်လို ပျော်ပျော်
ရွှင်ရွှင် နေနိုင်အောင်လို့ ပါကွယ် ..."

မေမေက လင်းကို ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ ။ လင်းက ခေါင်းယမ်း
လိုက်ပြီး

"တကယ်လို့ မြန့် သား လက်ထပ်ပြီးသွားရင် အရင်လို ပျော်ပျော်ရွှင်
ရွှင်နဲ့ နေနိုင်လိမ့်မယ်လို့ သားမထင်ဘူးမေမေ..."

မေမေမျက်နှာက တွေဝေ သွားလေသည်။ ။

"ဘာလို့ သားက ဒီလိုပြောနိုင်တာလဲ ... မြက သားကို ချစ်ပါတယ်ကွ
ယ် ..."

လင်းရဲ့ မျက်လုံးထဲမှာ မြချယ်ရီရဲ့ ရုပ်သွင်ကို မြင်ယောင် မိ လိုက်
လေသည်။ ။ အရပ်က ငါးပေခြောက်။ အသက်က နှစ်ဆယ့် ခုနှစ်နှစ် အရွယ်
အသားကဖြူဖြူနဲ့ သူမရုပ်ရည်က ပုရိသယောက်ျားလေး အများ စု
သဘောကျသော ပုံသဏ္ဌာန် ဖြစ်လေသည်။ ။

ဆံပင်က ခါးထိရှည်ကာ အလိပ်လိုက်ကြီးတွေ ခွေထားလေသည်။ ။
မျက်လုံးက မပြူးမကျယ်နဲ့ နှုတ်ခမ်းပါးပါးပေါ်မှာ နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေး အ
ရောင်နုနုလေးတွေသာ တင်တတ်လေသည်။ ။ တကယ်ကို မိန်းမပီသပါ
သည်။ ။

ဒါပေမဲ့ အရမ်းသဝန် တိုတတ်လေသည်။ ။ လင်းတို့ မိသားစုနဲ့ သိတာ
မကြာသေးပေမဲ့ မိဘချင်းက အရမ်းခင်ကြ၏။ ။ လင်းကိုလည်း တစ်ဖက်
သတ် စွဲလမ်းနေသူ ဖြစ်သည်။ ။

လင်းကတော့ အခုချိန်ထိ ဘယ်ကောင်မလေးကိုမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့
ပေ။ ။ ဒါပေမဲ့ သူ့မှာ သိပ်ချစ်ရတဲ့ သူတစ်ယောက် ရှိလေသည်။ ။

သူမကတော့ လင်းရဲ့ ညီမ "မိန်းကလေး"ဖြစ်သည်။ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ သူ ညီမလေးကို အချစ်ဆုံး ဖြစ်သည်။

မြက အရမ်းသဝဏ်တိုတတ်တော့ သူနဲ့ သာ လက်ထပ်ပြီးသွားရင် ညီမလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ညီမလေးနဲ့ ပြဿနာဖြစ်မှာ သူအရမ်း စိုးရိမ်သည်။ တကယ်လို့ အဲလိုပြဿနာ တစ်ခုခုဖြစ်ခဲ့ရင်လည်း သူ ညီမလေးဘက်က ဝင်ပါမှာ ပဲ ဖြစ်သည်။

သူက ညီမလေးကို ချစ်သလို ညီမလေးကလည်း သူ့ကို အရမ်းချစ်လေသည်။ ညီမလေးက အိမ်မှာ အငယ်ဆုံးဆိုတော့ တစ်အိမ်လုံးက အလိုလိုကထား၍ အားလုံးအပေါ်မှာ နွဲ့ဆိုး ဆိုးတတ်လေသည်။

လင်းကအစ ညီမလေး ဘာဖြစ်ချင်တယ်ဆိုရင် ချက်ချင်း ထလုပ်ပေးတတ်၏။ အဲဒါကြောင့် မြနဲ့ ဘယ်လိုမှ အဆင်ပြေမှာ မဟုတ်။ နောက်ပြီး ညီမလေးက မဟုတ်ရင် မခံတတ်တဲ့ စိတ် ရှိသူတစ်ယောက်။

လင်းနဲ့ တူတဲ့ အချက်ကတော့ နောင်တ မရတတ်ခြင်းပင်။

ဒေါ်မိုးဝါ သားရဲ့ မျက်နှာကို အကဲခတ်လိုက်တော့ သားက တစ်ခုခုကို အတွေးရောက်နေသည့်ပုံပင်။ ငြိမ်နေလေသည်။ သူ့ညီမ 'မိန်း'အတွက် တွေးပေးနေပုံပင်။ သိပ်ချစ်ကြတဲ့ မောင်နှမနှစ်ယောက်။ စိတ်ချင်း ကလည်း တစ်ထပ်တည်းပင်။

အကြီးက ဘယ်အစားအစာ မကြိုက်ဘူးဆိုရင် အငယ်ကလည်း ခေါင်းယမ်းလျက်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက တစ်ယောက်က နေမကောင်းဖြစ်လျှင် တစ်ယောက်ကလည်း တမှိုင့်မှိုင့် တတွေတွေဖြင့်။ အမြွှာပူးတွေ မဟုတ်ပေမဲ့လည်း နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်လို ဖြစ်နေခဲ့သည်။

"ဘာတွေကို ဒီလောက်များ တွေးနေတာလဲ သားရဲ့ မေမေ

ပြောတာကြားရဲ့ လား ... "

လင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ

"သား ကြားပါတယ် မေမေ ..."

"ဒါဆို မြန့် သား လက်ထပ်ပြီးသွားရင် မေမေတို့ မိသားစု ဘာလို့ အရင်လို မပျော်ရွှင်ရမှာ လဲဆိုတာ မေမေ့ကို ပြောလေ ..."

"အရာအားလုံးပဲ မေမေ ... အဆိုးဆုံးကတော့ ညီမလေးနဲ့ ပဲ ..."

"မိန်းကို မေမေနားလည်အောင် ပြောပြ လိုက်ပါ့မယ်ကွယ် ..."

"သားက ညီမလေးအတွက်ပဲ စိုးရိမ်တာပါ ... ဒါပေမဲ့ သားနားမလည်တာ တစ်ခုရှိတယ် မေမေ ..."

"ဘာများ လဲ သား ..."

"သား မြန့် လက်ထပ်တာနဲ့ ကုမ္ပဏီ အရင်အတိုင်း ပြန်ပြီး လည်ပတ်နိုင်တာနဲ့ က ဘယ်လိုများ ပတ်သက်နေတာလဲ ..."

ဒေါ်မိုးဝါး သက်ပြင်း ချ လိုက်လေသည်။ ။ အခုတလော သိသိသာသာ ကျပ်တည်းလာတဲ့ အခြေအနေက သတင်းစာထဲထိတောင် ပါလာတော့မယ့် အခြေအနေ။

"မေမေတို့ ကုမ္ပဏီရဲ့ ထုတ်ကုန်တွေက ဈေးကွက်မှာ အရမ်းကို ရောင်းအားတွေ ကျဆင်း နေတယ်ဆိုတာ သားသိတယ်နော် ..."

"ဟုတ်ကဲ့ သားသိပါတယ် ..."

"ရောင်းအားမြှင့်တင်ရေး အစီအစဉ်တွေ လုပ်ချင်ပေမဲ့ ရောင်းအားက အရမ်းကျနေတော့ ရှယ်ယာဝင်တွေက သူတို့ ရဲ့ ရှယ်ယာတွေကို ပြန်ထုတ်ချင်နေကြတယ် ... အဲဒါကြောင့် ရောင်းအား မြှင့်တင်ရေး အစီအစ

ဥံတွေလုပ်ဖို့ ကုန်ကျစရိတ် အားလုံးကို မြရဲ့ မိဘတွေက ထုတ်ပေးမယ်ပြောတယ် ... ဒါပေမဲ့ သူတို့ ဘက်က တောင်းဆိုမှု ပြုလာ ခဲ့တယ် ... အဲဒါကတော့ သားကို သူတို့ သမီးနဲ့ နေရာချပေးစေချင်တာပဲ ..."

လင်း ပြီးလိုက်မိသည် ။ သူတို့ ကြားထဲမှာ ကိုယ်က ဖလှယ်ခံ ပစ္စည်းတစ်ခုပါလား။

မေမေက သူ့အပြုံးကို နားလည်သွားကာ

"မဟုတ်ဘူး နော် သား ... သားထင်သလို မဟုတ်ဘူး ... မြကလည်း သားအပေါ် မေတ္တာရှိနေလို့ မေမေတို့ က လက်ခံခဲ့တာပါကွယ် ..."

လင်း မေမေ့ကိုနားလည်စွာနဲ့ ကြည့် လိုက်လေသည် ။

"ဒါဆို ကုမ္ပဏီရဲ့ အနာဂတ်က သားနဲ့ ပတ်သက်နေတယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့ ..."

"ကုမ္ပဏီရဲ့ အနာဂတ်တင် မဟုတ်ဘူး ... မေမေတို့ မိသားစုရဲ့ အနာဂတ်နဲ့ လည်း ဆိုင်တယ် သား ... နောက်ပြီး သားက အကြီးဆုံးဆိုတော့ သားကို အရင်ဆုံး အသိပေးတာပါ ... မိန်းကိုတော့ မပြောရသေးပါဘူး . .."

လင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး

"ညီမလေးကို မပြောပြပါနဲ့ ... တော်ကြာ ညီမလေး စိတ်ဆင်းရဲနေ လိမ့်မယ် ..."

"အင်းပါ မေမေ မပြောပြပါဘူး ... "

"မင်္ဂလာဆောင် ကိစ္စကိုတော့ သား မြနဲ့ တိုင်ပင်လိုက်ပါ့မယ် ..."

"အေးပါကွယ် ..."

လင်းလက်က နာရီကိုကြည့်လိုက်ကာ

"ဒီအချိန်ဆို ကျောင်းဆင်းလောက်ပြီ ... သား ညီမလေးကို သွားကြို
လိုက်ဦးမယ် ..."

"အေး ... အေး ..."

လင်း စားပွဲပေါ်က ကားသော့ကိုယူကာ ထွက်သွားလေသည်။ ။

ဒေါ်မိုးဝါ လင်းထွက်သွားတဲ့ အထိ ငေးကြည့်နေမိသည်။ ။

ဦးသက်ထက်နဲ့ ဒေါ်မိုးဝါတို့ မှာ သားသမီး နှစ်ယောက်ရှိသည်။ သူ
တို့ကတော့ "အလင်းအိမ်"နဲ့ "မိန်းကလေး"ဖြစ်သည်။ ။

အလင်းအိမ် ...သူကတော့ သားအကြီး။ အခုချိန်မှာ တော့ အင်ဂျင်နီ
ယာ တစ်ယောက်။ ဒါပေမဲ့ မကြာမီ ကုမ္ပဏီကို ဦးစီးရတော့မှာ ဖြစ်သ
ည်။ ။

မိန်းကလေး ...

သူမကတော့ စီးပွားရေး တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူတစ်ယောက်။ သူမ
က လင်းထက် ကိုးနှစ်လောက် ငယ်လေသည်။ ။

လင်းကိုမွေးပြီး ကိုးနှစ်လောက်ကြာမှ မွေးတော့ တစ်အိမ်လုံးက အ
ရမ်းချစ်ကြ၏။ လင်းကတော့ တစ်ဦးတည်းသော ညီမလေးမို့လို့ အရမ်း
ချစ်ပြီး အရမ်း အလိုလိုက်ထားသည်။ ။

မောင်နှမနှစ်ယောက် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် သိပ်ချစ်ကြလေ
သည်။ ။ တစ်ခါမှ စကားများ ဖူးတယ်ဆိုတာ မရှိခဲ့။ အငယ်မက ဆိုးသ
လောက် အကြီးကလည်း အနှံ့တာခံခဲ့လေ၏။ မိန်းက ဘာလိုချင်ပါတယ်

ဆို ဘာလုပ်နေနေ ချက်ချင်းထကာ သွားဝယ်ပေးတတ်သည် ။

ငယ်ငယ်ကလည်း ကျောင်းအတူတူသွားတိုင်း မိန်းကို အခန်းထဲ ရောက်အောင်ပို့။ ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းထိုးမှ သူ့အခန်းသူ ပြန်သွားတတ်သည် ။ အချိန်အားရင်အားသလို မိန်းကို သွားသွား ချောင်းကြည့်နေတတ်သည် ။

ဟိုးငယ်ငယ်ကတည်းက ဒီညီမလေးကို အရိပ် တကြည့်ကြည့်နဲ့ ချစ် ခဲ့တဲ့ သူ။ အခုအရွယ်ထိတောင် သူ့ညီမလေး မကြိုက်မှာ ဆိုး၍ ရည်းစား တောင် မထားခဲ့ပေ။

အကယ်၍ များ သူတို့ မိဘတွေ သေဆုံးသွားခဲ့ရင်တောင် လင်းရဲ့ လ က်ထဲမှာ မိန်းကို စိတ်ချလက်ချ ထားခဲ့နိုင်မှာ ပါ။

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် သိပ်ချစ်ကြတာပဲ ... အရာရာအတွက် စိတ်ချလက်ချ ထားခဲ့နိုင်ပါပြီ ...

အခန်း(၂)

"မြင့်မိုရ် မင်းကွာ အပင်ပန်းခံနေသေးတယ် ... သူ့မိဘတွေဆီ လူကြီးစုံရာနဲ့ သွားတောင်းလိုက်ရင် မင်းနဲ့ သဘောတူမှာ ပါ ..."

မြင့်မိုရ် မြတ်သူကို ဘာမှ ပြန်မပြောပဲ ပြုံးနေလေသည်။ သေချာ တာကတော့ မြတ်သူပြောတာကို မြင့်မိုရ် မကြားပေ။

အခုလောလောဆယ် မြင့်မိုရ်စိတ်ထဲမှာ တွေးနေတာကတော့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အကြောင်း။ နောက်ပြီး အဲဒီမိန်းကလေးက သူကားရပ်ထားတဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကလမ်းမှာ မတ်တတ် ရပ်နေတာ ဖြစ်သည်။ အဲဒီမိန်းကလေးကို ကြည့်ပြီး မြင့်မိုရ်ပြုံးနေ၏။

အဲဒီမိန်းကလေးပုံစံက အရပ်ငါးပေသုံးလက်မ အသားဖြူဖြူ ဆံပင်က ရင်စို့လောက်ကိုမှ မဟော်ဂနီရောင် ပါးပါးလေးဆိုးထား၏။

ဘယ်လိုပဲကြည့်ကြည့် မြင့်မိုရ်အတွက်တော့ ချစ်စရာ ကောင်းနေ၏။ နောက်ပြီး မြင့်မိုရ်ရဲ့ ရင်ခုန်သံတွေကို အသက်သွင်းခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။ မြင့်မိုရ် သူ့ဘာသာသူ တစ်ယောက်တည်းတွေးပြီး ပြုံးလိုက်မိ၏။

မြတ်သူ မြင့်မိုရ်ရဲ့ ပခုံးကို လက်နဲ့ ပုတ်လိုက်ပြီး

"မြင့်မိုရ် ..."

မြင့်မိုရ် ရုတ်တရက်ဆိုတော့ လန့်သွား၏။

"ဟင် ... ဘာလဲ ..."

မြင့်မိုရ် လန့်သွားတာကို ကြည့်ကာ မြတ်သူ ရယ် လိုက်လေသည်။ ။

"မင်း ဘာရယ်တာလဲ မြတ်သူ ..."

မြတ်သူ ရယ်နေရင်းကနေ

"မြင့်မိုရ်ကာရံ ... မင်းကွာ ... ငါတကယ်အံ့ဩတယ် သိလား ..."

"ဘာကိုလဲ ..."

"မင်း ခုနက ငါပြောတာ မကြားဘူးပေါ့ ..."

"ဟင့်အင်း ... မင်း ဘာပြောလိုက်လို့ လဲ ..."

မြင့်မိုရ် မြတ်သူကို သေချာကြည့်ပြီး မေးလိုက်၏။ မြတ်သူရယ်လိုက်ကာ

"မင်းရဲ့ အခြေအနေနဲ့ အဲဒီကောင်မလေးရဲ့ အခြေအနေနဲ့ ဆိုရင် မင်းက သာတယ်ကွာ ... အဲဒါကြောင့် လူကြီးစုံစွာနဲ့ မင်းသွားတောင်းရင် သူ့မိဘတွေက သဘောတူနိုင်တယ်လို့ ပြောနေတာကွ ..."

မြင့်မိုရ် ခေါင်းယမ်းလိုက်ပြီး

"ငါ အချစ်ကို အဲဒီလို တစ်ဖက်သတ်ကြီး မလုပ်ချင်ဘူး ... သူကိုယ်တိုင် ငါ့ကိုချစ်မှ ပဲ လူကြီးတွေကို ဖွင့်ပြောပြီး တောင်းရမ်းချင်တယ်ကွာ ..."

မြတ်သူ ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ

"အင်း ... မင်းပြောတဲ့ အစီအစဉ်က ကောင်းသားပဲ ... မင်းက အဲဒီကောင်မလေးအတွက် တော်တော် စဉ်းစားထားတာပဲနော် ..."

မြင့်မိုရ် ရယ်လိုက်ပြီးတော့

"တစ်ခါတလေကျရင် လိုအင်ဆန္ဒတွေက လိုအပ်ချက်တွေ ဖြစ်လာ တတ်တယ် ... အဲဒါ ဘာလဲ မင်းသိလား ..."

မြတ်သူ ခေါင်းယမ်းလိုက်ပြီး

"ဟင့်အင်း မသိဘူး ..."

"အဲဒါ အချစ်တဲ့ ..."

မြတ်သူ အံ့သြသွားပြီး

"ဘယ်လို အချစ်ဟုတ်လား ..."

"ဟုတ်တယ် ... အစတုန်းကတော့ မိန်းကို ငါပိုင်ဆိုင်ချင်တာက လို အင်ဆန္ဒလောက်ပဲ ရှိခဲ့တာ ... ဒါပေမဲ့ အခုတော့ မိန်းက ငါ့အတွက် လို အပ်ချက်ဖြစ် လာပြီ ... ငါလေ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ မိန်းကို ပိုချစ်လာ တယ်ကွာ ... နောက်ပြီး ပိုင်ဆိုင်ခွင့်လည်း ရချင်မိတယ် ..."

မြင့်မိုရ် မိန်းကို လှမ်းကြည့်ပြီး ပြော လိုက်လေသည်။ ။

"အခုတော့ မင်းအတွက် ... 'မိန်း'က Main ဖြစ် လာပြီပေါ့ ဟုတ်လား မြင့်မိုရ် ..."

မြင့်မိုရ် ရယ်လိုက်ကာ

"အင်း ဟုတ်တယ် ... ဟိုမှာ သူ့အစ်ကိုတောင် လာပြီကွ ..."

မြင့်မိုရ် မိန်းကို လှမ်းကြည့်ပြီး ပြော လိုက်လေသည်။ ။

မြတ်သူ မြင့်မိုရ်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး

"ဒါဆို မင်းတာဝန်လည်း ပြီးဆုံးသွားပြီပေါ့ ..."

မြင့်မိုရ် ရယ် လိုက်လေသည်။ ။

"မင်းကလည်း ကွာ တကယ်ပဲ ... ကဲ ပြန်ရအောင်လေ ..."

"ဪ ပြန်ဖို့ တော့ မင်းသတိရသေးတာပဲ ..."

မြင့်မိုရ် ရယ်လိုက်ပြီး မျက်မှန် တပ်လိုက်၏။ မိန်းရဲ့ ကားလေး မြင်
ကွင်းက ပျောက်သွားမှ မြင့်မိုရ် ကားမောင်း လိုက်လေသည်။ ။

"ကိုကို ..."

"ပြောလေ ညီမလေး ..."

လင်း ကားကို ဂရုစိုက်မောင်းရင်းနဲ့ မိန်းကို ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ။

မိန်း ကိုကိုမျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ပြီး

"အခုတလော ဖေဖေနဲ့ မေမေရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်ရတာ တစ်မျိုးပဲ
နော် ..."

"ဟင် ဘာလို့ လဲ ညီမလေးရဲ့ ..."

လင်း ကားမောင်းရင်းနဲ့ ပြန်မေးလိုက်၏။

"ဖေဖေနဲ့ မေမေ မျက်နှာ မကောင်းသလိုပဲ ..."

လင်း စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ကာ ရယ်လိုက်ပြီး

"ညီမလေးထင်လို့ ပါ ... ဖေဖေနဲ့ မေမေ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ..."

မိန်း ကိုကိုရဲ့ မျက်နှာကို အကဲခတ်လိုက်ပြီး

"နောက်ပြီး အခန်းထဲမှာ ညီမလေး သတင်းတခု ကြားခဲ့ရတယ် ... အဲဒါဟုတ်လား ကိုကို ..."

"ကိုကိုက ဘယ်လိုလုပ်ပြီးသိမှာ လဲ ... ညီမလေးက ဘာကြားခဲ့ရလို့ လဲ ပြောလေ ..."

"အထက်ဘုံ ကုမ္ပဏီ အခက်အခဲနဲ့ တွေ့နေရတယ်တဲ့ ... အဲဒါ ဟုတ်လားဟင် ..."

"ဟင် ..."

လင်း တဒင်္ဂတော့ တိတ်ဆိတ်သွားမိသည်။ ။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ညီမလေးနားထဲကို ရောက်သွားခဲ့တာလဲ ... ဒီကိစ္စတွေကို ညီမလေးကို မသိစေချင်ပေ။ ညီမလေးက အရမ်းငယ်သေးတော့ ဘယ်လို စိတ်ဒဏ်ရာမျိုးမှ မပေးချင်ပေ။ ညီမလေး စိတ်ဆင်းရဲရင် သူလည်း ပျော်ရွှင်မှာ မဟုတ်။ ။

မိန်း ကိုကိုမျက်နှာကို ကြည့်လိုက်တော့ ကိုကိုက ကားမောင်းရင်းနဲ့ တစ်ခုခုကို စဉ်းစားနေလေသည်။ ။ မိန်း ကိုကိုလက်ကို ကိုင်လိုက်ကာ

"ကိုကို ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ ..."

အဲဒီအခါကျမှ လင်းသတိ ပြန်ဝင် လာလေသည်။ ။

"ဟင် ဘာမှ မစဉ်းစားပါဘူး ညီမလေးရဲ့ ..."

"ဒါဆို ညီမလေး မေးတာ ဖြေဦးလေ ... မိန်းတို့ ကုမ္ပဏီ အခက်အခဲနဲ့ ကြုံနေရတယ်ဆိုတာ ဟုတ်လား ..."

"မဟုတ်ပါဘူး ညီမလေးရယ် ... ကိုကိုတို့ ကုမ္ပဏီက ပုံမှန်ပါပဲ ... ညီ

မလေးကြားတဲ့ သတင်းက ကောလာဟလတွေပါ ..."

"ဟုတ်လို့ လား ကိုကိုရယ် ..."

"ဟုတ်ပါတယ် ညီမလေးရဲ့ ... ကုမ္ပဏီ ဘယ်အချိန်ပဲ ရောက်ရောက် ညီမလေးနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူးလို့ ပဲ မှတ်ထားပါ ... အခုလောလောဆယ် ညီမလေး ခေါင်းထဲမှာ ထည့်ထားရမှာ က ညီမလေး ကျောင်းမြန်မြန် ပြီးဖို့ ပဲ ... ကိုကိုပြောတာ ကြားလား ..."

မိန်း ကိုကိုပြောတာတွေကို နားလည်စွာနဲ့ ခေါင်းညိတ် လိုက်မိသည်

။

"ဟုတ် ကိုကို ..."

လင်း မိန်းကို ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ပဲ ကားကို ဂရုစိုက်မောင်းလိုက်သည် ။

ကိုကိုက ငါ့ကိုအရမ်းချစ်တာပဲ ...

မိန်းတွေ့လိုက်ပြီး ပြီးလိုက်၏။

"တီ ... တီ ... တီ ..."

လင်း ကားမောင်းရင်းနဲ့ ဖုန်းကိုင် လိုက်လေသည် ။

"ဟယ်လို ..."

"လင်း ... မြပါ ..."

"ဪ ပြောလေ မြ ..."

မြဆိုတဲ့ အသံကို ကြားတော့ မိန်း မျက်စောင်းထိုးလိုက်မိ၏။ ဘယ်လို ရေစက်မှန်းလည်း မသိ။ မိန်း မမြချယ်ရီကို စတွေ့ကတည်းက သဘောမကျခဲ့ပေ။

သူနဲ့ မိန်းတို့ မောင်နှမ ရင်းနှီးတာ သိပ်မကြာသေးပေမဲ့ မိဘတွေက တော့ ရင်းနှီးကြ၏။ နောက်ပြီး သူက ကိုကိုကိုလည်း သူက တစ်ဖက်သတ် ချစ်နေတာ ဖြစ်သည်။ ။

ကိုကိုကတော့ အခုချိန်ထိ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့။ မိန်းတစ်ယောက်တည်းကိုသာ ချစ်သည်။ မိန်းလည်း ကိုကိုကို သိပ်ချစ်သည်။ ကိုကိုနဲ့ ဘယ်တော့မှ မခွဲဘူးလို့ အတူတူ ပြောခဲ့ဖူးသည်။ ကိုကိုကလည်း မိန်းကို ထိုကဲ့သို့ ပြောခဲ့လေသည်။ ။

"မြ လင်းနဲ့ ဆွေးနွေးစရာရှိလို့ အိမ်ကို လာခဲ့ဦးလေ ..."

"ဟင် ဘာဆွေးနွေးမလို့ လဲ ..."

"မင်္ဂလာဆောင်ကိစ္စ ..."

"ဪ ..."

ချက်ချင်းဆိုသလို ကိုကိုမျက်နှာက ပင်ပန်းနွမ်းလျ သွားလေသည်။ ။

"ဒါဆိုမြန်မြန်လာခဲ့နော် မြစောင့်နေမယ် ..."

"အင်း လာခဲ့မယ်နော် ..."

"ဒါဆို ဖုန်းချလိုက်တော့မယ် ..."

"အင်း ..."

လင်း ဖုန်းချလိုက်တော့

"ကိုကို ..."

လင်း မိန်းကို စောင်းကြည့်လိုက်ပြီး

"ပြောလေ ညီမလေး ..."

"သူက ကိုကိုကို ဘာလို့ ဖုန်းဆက်တာလဲ ..."

လင်း ရှေ့ကို ပြန်ကြည့်လိုက်ကာ

"ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး ... ညီမလေးရဲ့ ... သူကဆွေးနွေးစရာရှိလို့ တဲ့ .
.."

"ဘာကိစ္စမို့လို့ ကိုကိုက သူ့ဆီ သွားရတာလဲ ..."

"ညီမလေးက ဘာလို့ သိချင်ရတာလဲ ..."

"ပြောမှာ သာပြောပါ ကိုကိုရာ ..."

လင်း ညီမလေးကို ဘယ်လို ပြောရမှန်းမသိ။ အမှန်အတိုင်းလည်း
ပြောလို့ က မရ။

"ကိုကို ..."

"ဟင် ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး ညီမလေးရယ် ... အလုပ်ကိစ္စပါ ..."

မိန်း ကိုကိုကို မျက်စောင်းထိုးလိုက်ပြီး

"ကိုကိုနော် ရှုပ်ရှုပ်ရှက်ရှက်တွေ မလုပ်နဲ့ ... မိန်းမကြိုက်ဘူး ... နောက်ပြီး ကိုကိုကို မမြဲချယ်ရီနဲ့ လည်း သဘောမတူဘူး ..."

"ဟုတ်ပါပြီ ညီမလေးရယ် ... ကိုကိုသိပါတယ် ..."

လင်း ရယ်ပြီးတော့ ညီမလေးရဲ့ ခေါင်းကို ပုတ် လိုက်လေသည် ။

ဒီနေ့ကစပြီး ညီမလေးအတွက် သူ့မျက်နှာမှာ ဟန်ဆောင်အပြုံးနဲ့ မျက်နှာဖုံး တစ်ခုကို တပ်ဆင်ရပါတော့မယ်။ ညီမလေး သိသွားခဲ့ရင်လည်း သူ့အပေါ်မှာ နားလည်နိုင်မှာ ပါလေ ...လင်း တွေးမိကာ သက်ပြင်းချလိုက်မိသည် ။

အခန်း(၃)

"မင်းဧကရာဇ် - စံအိမ်တော်"

ဤ ရှေ့မှ တပ်ထားတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကြီးကို မြင်တဲ့ သူတိုင်းက ဒီအိမ်ကြီးကို စိတ်ဝင်စားမှာ အမှန်ပါပဲ။ အဲဒါထက် ဒီအိမ်မှာ နေတဲ့ လူငယ်လေးတစ်ယောက်ရဲ့ အကြောင်းကို သိခဲ့မယ်ဆိုရင် အိမ်ကြီးထက် တောင် ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားသွားနိုင်သည်။ ။

သူ့နာမည်က - မိုးထက်မြင့်မိုရ် ...

အသက်က နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်။ သူ့အပါအဝင် သူတို့ တစ်မိသားစုလုံး ဆရာဝန်တွေသာ ဖြစ်သည်။ ။

အသားဖြူဖြူ အရပ်ရပ်ရှည်ရှည် မျက်နှာပြည့်ပြည့်နဲ့ သူ့ပုံစံက တကယ်ကို ခန့်ညားတည်ကြည်တဲ့ လူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ။

သူ့ဘဝက အရာရာ ပြီးပြည့်စုံသောဘဝ။ မင်းဧကရာဇ်စံအိမ်ရဲ့ အရှင်သခင်လည်း ဖြစ်သည်။ ။ သူ့ရဲ့ နေပုံ၊ စားဝတ်၊ ဝတ်ပုံ၊ သွားလာပုံကို လူတိုင်းက အားကျမိမှာ အသေအချာပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့ ဘဝအကြောင်းကို သိသွားရင်တော့ လူတိုင်းက သူ့ကို သနားကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်၏။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ သူ့မှာ မိဘမရှိတော့လို့ ဖြစ်သည်။ ။ သူ့မိဘနှစ်ပါးလုံးက သူ့အသက်ရှစ်နှစ် အရွယ်မှာ ဆုံးပါးသွားကြ၏။ သူ့မှာ မောင်နှမမရှိ။ တစ်ဦးတည်းသော သားတစ်

ယောက်။ အရာရာ ပြည့်စုံကုံလုံ နေပေမဲ့ မိဘမေတ္တာကို ငတ်မွတ်ခေါင်း ပါး နေသူတစ်ယောက်။

သူ့မှာ ဘိုးဘိုးဘွားဘွားတွေရှိပေမဲ့ သူနဲ့ အတူမရှိကြ။ ဘိုးဘိုးဘွား ဘွားတွေက ပြင်ဦးလွင်မှာ နေကြသည် ။

မင်းဧကရာဇ် စံအိမ်တော်ဟု သာ နာမည်တွင် သာ တကယ်တော့ အိမ်ပုံစံကအစ အရမ်းခေတ်မီကာ လှပဆန်းသစ်လေသည် ။ အသုံးပြုထားတဲ့ ပရိဘောဂတွေက အတွက် ခေတ်မီပစ္စည်းများ သာ ဖြစ်ကြ၏။ အိမ်ပုံစံကိုတော့ သူ့ဦးလေးက ဆောက်ပေးထားတာ ဖြစ်သည် ။ အားလုံးဆရာဝန်တွေ ဆိုပေမဲ့ သူ့ဦးလေးက အင်ဂျင်နီယာ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပြီး နိုင်ငံခြားကနေ ဘွဲ့သွားယူထားခြင်း ဖြစ်သည် ။ နောက်ပြီး လူပျိုကြီးတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လေသည် ။

သူ့မှာ ဦးလေးနှစ်ယောက် ရှိလေသည် ။ တစ်ယောက်က ဆရာဝန် ဦးခန့်တည်၊ နောက်တစ်ယောက်ကတော့ အင်ဂျင်နီယာ ဦးဟိန်းပြည့် ဖြစ်သည် ။

ဦးခန့်တည်ရဲ့ ဇနီးက ဒေါ်နန်းဝါခိုင်ဖြစ်ပြီး ဦးခန့်တည်မှာ သမီးတစ်ယောက် ရှိသေး၏။ သူမက မြင့်မိုရ်ထက် နှစ်နှစ်ကြီးသူ နန်းအိမ်မှူး ဖြစ်သည် ။ ဦးဟိန်းပြည့်က မြင့်မိုရ်နဲ့ တူတူနေတာ ဖြစ်ပြီး ဦးခန့်တည်တို့ မိသားစုကတော့ သပ်သပ် ခွဲနေကြတာ ဖြစ်သည် ။ ဒါပေမဲ့ တစ်မြို့တည်းပါပဲ။

ဘိုးဘိုးနဲ့ ဘွားဘွားကတော့ မင်းဧကရာဇ် စံအိမ်ကို အခုလို ပုံစံမျိုး ဆောက်ထားတဲ့ အတွက် မြင့်မိုရ်နဲ့ အတူတူ မနေခဲ့တာ ဖြစ်သည် ။ ဒါပေမဲ့ ဒီအိမ်ကိုတော့ ခဏခဏ ရောက်လာတတ်ပါတယ်။ ဘိုးဘိုးရော ဘွားဘွားရော မြင့်မိုရ်ကို သိပ်ချစ်ကြတယ်လေ။

"အထက်ဘုံ ကုမ္ပဏီအခက်အခဲနှင့် ကြုံတွေ့ရခြင်း"

သတင်းစာမှာ ပါလာတဲ့ ခေါင်းစဉ်က အရမ်းကို ထင်ရှားနေလေသည်။ ။

မြင့်မိုရ် သတင်းစာဖတ်ရင်းကနေ အံ့သြစိတ်ပါ ဝင် လာလေသည်။ ။

"ဟင် ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ ... "

မြင့်မိုရ်နဲ့ ဦးဟိန်းပြည့် နံနက်စာ စားနေချိန်ဖြစ်သည်။ ။ ဦးဟိန်းပြည့် သောက်လက်စ ကော်ဖီဖလားကို စားပွဲပေါ် ပြန်တင်လိုက်ကာ

"မြင့်မိုရ် ဘာဖြစ်လို့ လဲ ... "

ဦးဟိန်းပြည့် မေးတာကို ပြန်မဖြေနိုင်ဘဲ မြင့်မိုရ် သတင်းစာကို စိတ်ဝင်တစား ဖတ်နေမိသည်။ ။ ပြီးတော့မှ သတင်းစာကို အောက်ချလိုက်ပြီး

"ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီအခြေအနေထိများ ရောက်သွားရတာလဲ ... "

ဦးဟိန်းပြည့် စိတ်ဝင်စားသွားကာ မြင့်မိုရ် ချလိုက်တဲ့ သတင်းစာကို ယူပြီး အသံထွက်ကာ ဖတ် လိုက်လေသည်။ ။

"အထက်ဘုံ ကုမ္ပဏီ အခက်အခဲနှင့် ကြုံတွေ့ရခြင်း ...

လျှပ်စစ် ပစ္စည်းများကို အရည်အသွေး ပြည့်မီအောင် ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့ပြီး သက်တမ်းနှစ် နှစ်ဆယ်ကျော်ပြီ ဖြစ်သော အထက်ဘုံ ကုမ္ပဏီသည် ရောင်းအားများ ကျဆင်းလာသောကြောင့် အခက်အခဲများ စွာနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပါသည်။ ... သို့သော်လည်း ယခုအချိန်ထိ မဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ပေ ... နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော်ကြာအောင် ရပ်တည်ခဲ့သော အထက်ဘုံ ကုမ္ပဏီရဲ့ ရှေ့ဆက်မယ့် လုပ်ဆောင်ချက်များကို စောင့်ကြည့်ရဦးမှာ ပဲ ဖြစ်ပါတယ် ... "

ဦးဟိန်းပြည့်က အသံထွက်ပြီး ဖတ်နေပေမဲ့ မြင့်မိုရ်ကတော့ သူ့အခက်အခဲ တွေ့နေရသလို စိတ်ရှုပ်နေမိလေသည်။ ။ ဦးဟိန်းပြည့် မြင့်မိုရ် မျက်နှာကို အကဲခတ်လိုက်ကာ ရိပ်မိသွားလေသည်။ ။

"မြင့်မိုရ် ... မင်းဘာလုပ်ပေးဖို့ စိတ်ကူးနေတာလဲ ... "

မြင့်မိုရ် ဦးဟိန်းပြည့်ကို မကြည့်ပဲ ခေါင်းယမ်း ပြလိုက်သည်။ ။

"အေး ... စိတ်ကူးထားတာ ရှိရင်လည်း ဖျက်ပစ်လိုက် ... အဲဒီကောင်မလေး မိသားစုကို ဘာအကူအညီမှ ပေးဖို့ မစဉ်းစားနဲ့ ဒါပဲ ... "

ဦးဟိန်းပြည့် သတင်းစာကို စားပွဲပေါ် ပြန်တင်လိုက်ကာ ထွက်သွားလေတော့သည်။ ။

မြင့်မိုရ် ဦးဟိန်းပြည့်ရဲ့ ကျောပြင်ကို နားမလည်စွာနဲ့ ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

သူ့စိတ်ထဲမှာ တော့ မိန်းကို အရမ်း ကူညီချင်မိသည်။ ။ ကူညီမယ်ဆိုလည်း သူ့အခြေအနေနဲ့ ဆို ကူညီနိုင်သည်။ ။ ဒါပေမဲ့ ဦးလေးက လက်ခံမှာ မဟုတ်။ ဦးလေးက မြင့်မိုရ်ကို မိန်းနဲ့ ပတ်သက်တာကို မကြိုက်ပေ။ သူကလည်း မိန်းကို ကြိုက်ပါတယ်လို့ ဦးလေးကို တစ်ခါမှ မပြောဖူးခဲ့။ သူတစ်ယောက်ထဲသာ ကြိတ်ပြီး ချစ်နေခဲ့မိတာ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရင်ဖွင့်မပြောခဲ့ပါဘူး မြတ်သူကိုတော့ ပြောမိသည်။ ။ မြတ်သူကလည်း ဦးလေးကို ပြောစရာ အကြောင်းမရှိပေ။ ဦးလေး အကြောင်းကိုလည်း မြတ်သူက သိနေတာပဲ။ ဦးလေး ဘယ်လိုများ သိနေတာလဲ မြင့်မိုရ် စဉ်းစားလို့ မရ။

"ငါ မိန်းကို ဘယ်လိုကူညီပေးရင် ကောင်းမလဲ ... "

သူကူသာ ကူညီပေးချင်တာ ဘယ်လိုကူညီပေးရမလဲဆိုတာ စဉ်းစား

လို့ မရ။

"ဟာဟုတ်ပြီ ... အရင်ဆုံး အခြေအနေ အားလုံးကို သေချာသိရအောင် စုံစမ်းရမယ် ... ငါ့ကိုယ်တိုင် စုံစမ်းရင် ဦးလေး ရိပ်မိသွားလိမ့်မယ် ... အဲဒီတော့ မြတ်သူ့ကို အကူအညီတောင်းရမယ် ... "

မြတ်သူ ဖုန်းပေါ်က ဂဏန်းတချို့ကို နှိပ် လိုက်လေသည်။ ။

"တီ ... တီ ... တီ ... "

"ဟယ်လို ..."

"မြတ်သူ ငါပါ ... "

"အင်း မြင့်မိုရ် ဘာပြောမို့လဲ ... "

"ငါ မင်းဆီက အကူအညီ တစ်ခုလောက် တောင်းချင်လို့ ... "

"ဘာလဲ ... ဟိုမိန်းကလေးနဲ့ ပတ်သက်နေတယ်မို့လား ... "

မြင့်မိုရ် ဖုန်းပြောနေရင်းနဲ့ အံ့သြသွားမိသည်။ ။ ဘယ်လိုများ သိနေပါလိမ့်။

"မင်းအံ့သြ သွားတယ် မို့လား ... သိပ်အံ့သြမနေနဲ့ ... ငါအခုပဲ အဲဒီအကြောင်း သတင်းစာထဲမှာ ပါလာတာနဲ့ ဖတ်နေလို့ ... ပြောပါဦး ငါဘယ်လို ကူညီပေးရမလဲ ... "

ဖုန်းထဲက မြင့်မိုရ်ရဲ့ ရယ်သံကို မြတ်သူ ကြားလိုက်မိသည်။ ။

"အင်း ... ငါ့ကို အဲဒီကုမ္ပဏီနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စုံစမ်းပေးပါလား ..."

"မင်းကိုယ်တိုင် မစုံစမ်းရတဲ့ အကြောင်းက ... ဘာများ လဲ ... "

"မင်းကလည်း သိရဲ့ သားနဲ့ ... ဦးလေးကို မသိစေချင်လို့ ပေါ့ ... "

"အင်းနော် ... မင်းဦးလေးကလည်း ဘယ်လိုမှန်းမသိဘူး ... ငါနားမလည်ဘူးကွ ... "

"မင်းမပြောနဲ့ ငါတောင် နားမလည်ဘူး ... အခုတောင် ငါ့ကိုပြောသွားသေးလဲ ... "

"ဟား ... ဟား ဘာပြောသွားလို့ လဲ ... "

"သူတို့ မိသားစုကို ဘာအကူအညီမှ ပေးဖို့ မစဉ်းစားနဲ့ တဲ့ လေ ... အဲဒါကြောင့် မင်းကို ဖုန်းဆက်လိုက်ရတာပဲကွာ ... "

"ဟား ... ဟား ... ဟား အေးပါကွာ ငါကူညီပါ့မယ် ... "

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွာ ... ဒါဆို ငါဖုန်းချလိုက်တော့မယ်နော် ... "

"အင်း ... "

မြင့်မိုရ် မြတ်သူကို နှုတ်ဆက်ပြီး ဖုန်းချလိုက်သည်။ ။

ဟုတ်တယ် ... သူ့စိတ်ထဲမှာ လည်း ဘယ်လိုမှ စဉ်းစားလို့ မရ။ ဦးလေးက ဘာလို့ အထက်ဘုံ ကုမ္ပဏီနဲ့ ပတ်သက်ရင် ခါးခါးသီးသီး ဖြစ်နေရတာလဲ ... ဦးလေးနဲ့ အထက်ဘုံ ကုမ္ပဏီကြားထဲမှာ မြင့်မိုရ်မသိသေးတဲ့ တခြားကိစ္စတစ်ခုခုများ ရှိနေလို့ လား။

အဲဒါတော့ ပြောလို့ မရ။ ဦးလေးက အင်ဂျင်နီယာ တစ်ယောက်ဆိုတော့ အဆက်အသွယ် တစ်ခုခုရှိရင် ရှိနိုင်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ မြင့်မိုရ် ဘာလို့ မသိရတာလဲ ... ဒီအိမ်နဲ့ ပတ်သက်ရင် သူမသိတာ သိပ်မရှိ။ သေးသေးမွှားမွှားလေးက အစ သိသည်။ ။ တကယ်လို့ များ ဦးလေးနဲ့ အထက်ဘုံ ကုမ္ပဏီကြားထဲမှာ ကိစ္စတစ်ခုခုရှိခဲ့ရင် အဲဒီကိစ္စဟာ မသေးမွှားလို့ လား ... မြင့်မိုရ် ခေါင်းယမ်းလိုက်ကာ

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ... တကယ်လို့ ဆိုတာ လက်တွေ့လောက်မှ မသေချာတာ ... ထားပါတော့ တစ်ခုခုဖြစ်ခဲ့မယ် ဆိုရင်တောင် ငါမသိနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိဘူး ... "

မြင့်မိုရ် ဆက်မတွေးတတ်တော့။ အခုလောလောဆယ် သူ့ခေါင်းထဲမှာ က မိန်းကို ဘယ်လို ကူညီပေးနိုင်မလဲ ဆိုတာပါပဲ ...

"လင်း သောက်နော် ... "

"အင်း ... "

လင်း ကော်ဖီပန်းကန်ကိုယူကာ တစ်ငုံ ငုံလိုက်သည်။ ဘာအရသာမှ မရှိ။ သူစိတ်ထင်တာလား ... သူ့ကိုယ်တိုင်က ကော်ဖီရဲ့ အရသာကို မခံစားတတ်လားတော့ မသိ။ ပန်းကန်ကို စားပွဲပေါ် ပြန်တင်လိုက်သည်။

"ကိုလင်း မင်္ဂလာဆောင်ကိစ္စကို ဘယ်လိုစီစဉ်မယ် စဉ်းစားထားလဲ . .. "

အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် လင်း ဒီမင်္ဂလာဆောင်ကိစ္စကို လုံးဝ စိတ်မဝင်စား။ ဖြစ်နိုင်ရင် လုပ်တောင် မလုပ်ချင်ဘူး။ ဒီမင်္ဂလာပွဲကလည်း လက်မခံလို့ မရ။ ဒါတွေအားလုံးဟာ ညီမလေး အတွက်ပဲ။ ညီမလေး ဆင်းဆင်းရဲရဲ၊ မပြည့်မစုံနေရမှာ ကို သူ လုံးဝမမြင်ချင်။ တစ်ခါမှ လည်း မတွေးမိခဲ့။

သူမ မေးတာကို မဖြေပဲ ငြိမ်နေတဲ့ လင်းရဲ့ ပခုံးပေါ်သို့ မြချယ်ရီရဲ့

လက်က အလိုလို ရောက်သွားလေသည်။ ။

"လင်းမြပြောတာကို ကြားလား ... ဘာတွေများ တွေးနေလို့ လဲ ... "

လင်း ရောက်တတ်ရာရာ ကြည့်နေရင်းကနေ မျက်လုံးက နံရံမှာ ချိတ်ထားတဲ့ ပန်းချီကားကြီးဆီကို ရောက်သွားလေသည်။ ။ တောရွာက မိန်းမပျိုလေး တစ်သိုက်က ရေအိုးလေးတွေ ရွက်ကာ ညနေ ရေခပ်ဆင်းနေတာကို ကာလသား တစ်သိုက်က ဘေးကနေ စကားလိုက်ပြောနေကြတဲ့ ပုံပဲဖြစ်သည်။ ။ သဘာဝ ကျပါတယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် လင်းလည်း အဲဒီလို တောရွာလေးမှာ လူသွားဖြစ်ချင်လိုက်တာ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါက စိတ်ကူး သက်သက်မျှသာ။ အခုရင်ဆိုင်နေရတာ လက်တွေ့က ဒီလိုအခြေအနေမှ မဟုတ်ခဲ့တာ။

"မင်္ဂလာပွဲကို မြ စိတ်တိုင်းကျလုပ်ပါ ... ကိုယ့်အနေနဲ့ ကတော့ ဘာမှ ပြောစရာ မရှိပါဘူး ... "

မြ သူ့ပခုံးပေါ် တင်ထားတဲ့ လက်ကို ပြန်ချလိုက်ကာ

"လင်းကလည်း အဲဒီလိုဆို တစ်ဖက်သက်ကြီး ဖြစ်သွားမှာ ပေါ့ ... လင်းနဲ့ မြ အတူတူ တိုင်ပင်ပြီး လုပ်ရအောင်လေ ... "

ဪ ... စဉ်းစားတတ်လိုက်တာ။ အခုလို မင်္ဂလာပွဲ လုပ်မယ်ဆိုတာ ကရော ကိုယ့်ဘက်က စိတ်ပါလွန်းတယ်များ သူထင်နေလား မသိပါဘူး။ ။ အင်းပေါ့လေ ... ပြောလို့ မှ မရတာ။ ကိုယ့်ဘက်က စိတ်ပါသည် ဖြစ်စေ၊ မပါသည် ဖြစ်စေ သူလိုချင်တာက ကိုယ့်ကို၊ ကိုယ်လိုချင်တာက ညီမလေး ပျော်ရွှင်မှု၊ လဲလှယ်ရတာ ဘဝတစ်ခုချင်းစီပဲ။ တူညီတယ်လို့ ဆိုလို့ ရနိုင်ပါတယ်။

"ကိုယ် အခုတလော တကယ် စိတ်တွေရှုပ်နေလို့ ပါ ... မြသဘောကျ

သလို လုပ်ပါ ... ကိုယ်ဘာမှ မပြောပါဘူး ... "

မြက လိုလိုလားလား ပြောနေတယ်ဆိုတာကို လင်းသိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူမှ စိတ်မပါတာ ဘယ်လိုများ ပြောရမလဲ။ လင်းရဲ့ စိတ်ကလည်း တစ်မျိုး။ စိတ်ထဲက မပါလို့ ကတော့ ဟန်ဆောင်ပြီးတောင် မပြုံးပြတတ်။

မြလင်းကို ကြည့်ပြီး မျက်နှာပျက်သွား၏။ ဒါပေမဲ့ သူမဆက်ပြောလည်း ဘာမှ မထူးဘူးဆိုတာကို သိလိုက်သည် ။ အဲဒါကတော့ လင်းရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို သူနားလည်လို့ပဲ ဖြစ်၏။

"မင်္ဂလာပွဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လင်းဘက်က တကယ် ဘာမှ ပြောစရာ မရှိဘူးလား ... "

လင်း မြပြောတာကို နားထောင်ပြီး စဉ်းစားလိုက်မိသည် ။ ဖြစ်နိုင်ရင် မင်္ဂလာ ဆွမ်းကျွေးလောက်ပဲ သူလုပ်ချင်ခဲ့တာ။ ဒါပေမဲ့ အဲလိုတောင်းဆိုလိုက်ရင် သူ့ဘက်က လွန်သွားမလားလို့ လည်း သူတွေ့လိုက်မိသည် ။ သူ့ဘက်က မသေချာသေးတဲ့ အချိန်ကတည်းက မြတို့ အသိုင်းအဝိုင်းမှာ အလင်းအိမ်နဲ့ မြချယ်ရီတို့ ရဲ့ မင်္ဂလာရက်တောင် သေချာနေခဲ့ပြီ။ ဘယ်ဟိုတယ်မှာ ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ကျင်းပမယ်ဆိုတာက အစ သတင်းက ထွက်နေခဲ့ပြီးသား။

"ကိုယ် တစ်ခုလောက်တော့ တောင်းဆိုချင်တယ် ... "

"ဘာများ လဲ ပြောလေ လင်း မြလိုက်လျောပေးပါ့မယ် ... "

လင်း မြရဲ့ မျက်နှာကို သေချာကြည့်လိုက်ပြီး

"ဖြစ်နိုင်ရင် မင်္ဂလာပွဲကို မြန်မာလို ကျင်းပချင်တယ် ... "

"မြန်မာလို ဟုတ်လား ... "

"အင်း ... "

မြရဲ့ မျက်နှာက သိသိသာသာကြီး ပျက်သွားလေသည်။ ။ ငယ်ငယ်က တည်းကနေ အခုချိန်ထိ သူမက နောက်ဆုံး နောက်ဆုံးမှ ပေါ်သော ဖက် ရှင်တွေကိုသာ ဝတ်ဆင်ခဲ့သည်။ ။ မြန်မာဝတ်စုံကို သူမ သိပ်မဝတ်တတ် ။ ကျောင်းတက်တဲ့ အချိန်ကတည်းက လုံချည်ကို သေချာမဝတ်တတ်သဖြင့် ချိတ်နဲ့ ဖြစ်ဖြစ် ဇာစ်နဲ့ ဖြစ်ဖြစ်သာ ဝတ်လာခဲ့ သောသူမ။

မင်္ဂလာဆောင်ကိုလည်း အနောက်တိုင်းစတိုင်နဲ့ ဆောင်မယ်လို့ စိတ် ကူးယဉ်ခဲ့တာ။ အခုတော့ ... ဟင့်အင်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။

"မြနဲ့ မြန်မာလိုနဲ့ က ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ လင်းသိပါတယ် ... "

လင်းရဲ့ မျက်နှာလည်း ပျက်သွားသည်။ ။ သူ သိပြီးသားပါ။ မလိုက် လျော နိုင်ဘူးဆိုတာ။ ဒါပေမဲ့ သူကလည်း မြန်မာလိုပဲ ဆောင်ချင်မိတာ။ လင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ

"ကိုယ်သိပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က မြန်မာလူမျိုး တစ်ယောက်ပါ . .. ပါတီပေါင်းများ စွာကို ကိုယ်လည်း တက်ခဲ့ဖူးသလို မြလည်း တက်ဖူး ခဲ့တာပဲ ... ပါတီတွေမှာ ဝတ်တဲ့ အနောက်တိုင်း ဝတ်စုံတွေကို ကိုယ်မုန်း တယ် ... မင်္ဂလာပွဲကိုတော့ မြန်မာဆန်ဆန်လေး ဆောင်ချင်တယ် ... အဲ ဒါ မင်္ဂလာပွဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ်ရဲ့ တောင်းဆိုချက်ပါ ... ဒါပဲလေ ကို ယ်သွားတော့မယ် ... "

လင်း ထိုင်နေရာကနေ မတ်တတ် ရပ်လိုက်တော့ မြ နားလည်သွား သည်။ ။

"လင်း ... "

သူမလည်း မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး

"ဟုတ်ပါပြီ ... လင်းပြောတာကို မြ သဘောတူပါတယ် ... "

လင်း မြကိုကြည့်လိုက်ပြီး

"အင်း ကျေးဇူးပဲ မြ ... "

သူ့ဘက်က ဒါပဲ ပြောစရာရှိတာ။ စိတ်ထဲကမပါတော့ တခြားစကား
တွေ ပြောလည်း လည်း ဘာမှ အရာရောက်မှာ မဟုတ်။ ထို့နောက်
လင်း မြရဲ့ ရှေ့ကနေ လှည့်ထွက်သွားလေသည်။

အဲဒီတော့မှ မြလည်း ခုံမှာ ပြန်ထိုင်လိုက်ပြီး

"ဟွန့် ... ဒီလို ယောက်ျားကိုမှ ဘာလို့ ချစ်မိမှန်း မသိဘူး ... သူနဲ့ ပ
တ်သက်လာရင် အရာရာမှာ ငါပဲ အရှုံးပေးခဲ့ရတယ် ... ငါနဲ့ တွဲခဲ့တဲ့ လူ
တိုင်းကို ငါနိုင်ခဲ့တာ ... အားလုံးက ငါစကားတစ်ခွန်းပဲ ... အင်းပေါ့လေ
ချစ်မိသူတိုင်းက ရှုံးရတာပဲ ... "

"တီ ... တီ ... တီ ... "

ဆက်တီပေါ်က ဖုန်းသံကြောင့် မြခန္ဓာကိုယ်လေး အနည်းငယ် တုန်
သွားလေသည်။ မြ ဖုန်းကို ယူကိုင်လိုက်ပြီး

"ဟယ်လို ... "

"မြ ... ထားပါ ... "

မြ ခါးအောက်ထိအောင် ရောက်နေတဲ့ ပုံစံကျကျ ခွေထားတဲ့ ဆံပင်
တွေကို ကိုင်လိုက်ကာ

"အင်း ပြောလေ ထား ... "

"မြ ဒီနေ့ ကိုရဲနဲ့ ချိန်းထားတယ်ဆို ... "

"အင်း ... ဟုတ်တယ် ... "

"အခု ထားအိမ်မှာ ကိုရဲရောက်နေတယ် ... မြ လာမယ်မို့လား ... "

မြ ဖုန်းပြောရင်းနဲ့ သေချာစဉ်းစားလိုက်ပြီး

"ဟင့်အင်း ... ငါအခုတွေ့လို့ မဖြစ်သေးဘူး ... "

"ဘာလဲ မင်္ဂလာပွဲကြောင့်လား ... "

"အင်း ဟုတ်တယ် ... နောက်ပြီး သူ့ကိုလည်း ငါ့ကို လုံးဝ မဆက်သွယ်ပါနဲ့ လို့ ပြောလိုက်ပါ ... နောက်မှ ပဲ ငါဆက်သွယ်မယ်လို့ ... "

"အင်း ပြောလိုက်မယ် ... "

"ဒါပဲလေ ငါမအားသေးလို့ ... "

"ဟုတ်ပါပြီ မကြာခင် မင်္ဂလာဆောင်တော့မယ့် သူဆိုတော့လည်း ... "

"

"ဟင်း ... ဟင်း ဟင်း... "

မြ သဘောကျစွာ ရယ်လိုက်သည်။ သူမနားထဲမှာ ချိုသလိုလိုတော့ ရှိသား။ ခက်တာက လင်းက သိပ်ပြီး စိတ်မပါသလို။ အင်းဖြစ်သင့်ပါတယ် ... သူက ငါ့ကိုမှ မချစ်တာ ...

ထား ဖုန်းချသွားတော့ မြလည်း ဖုန်းချလိုက်သည်။

တကယ်တော့ မြက ပွေရှုပ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ရည်းစားတွေ အများကြီး ထားခဲ့သည်။ ဒါပေမဲ့ သူမ တကယ်ချစ်တာက အလင်းအိမ် တစ်ယောက်ထဲသာ။

ဒါပေမဲ့ လင်းက သူမကိုမချစ်။ လင်းတစ်ယောက်ထဲသာ မဟုတ် လင်းရဲ့ ညီမဖြစ်သူ မိန်း ကလည်း သူမကို မကြည်ပေ။ ဒါပေမဲ့ လင်းနဲ့ သူသာ ရသွားခဲ့ရင် မိန်းလည်း သူမကို မကြည်ဖြူတောင် မခေါ်မတော် လို့ မရတော့ပေ။ မြရဲ့ မိဘတွေက လင်းနဲ့ မိန်းကို အရမ်းကို လိမ္မာလို့ ချစ်ကြသည် ။ သူမကလည်း လင်းကို သဘောကျနေတာဆိုတော့ မိဘတွေကို အပူကပ်ပြီး ဒီမင်္ဂလာပွဲကို စီစဉ်ခဲ့တာဖြစ်သည် ။

လင်းက သူမကို မချစ်လည်း ဒီမင်္ဂလာပွဲကို လက်ခံရမှာ ဖြစ်သည် ။ ဘာလို့ လဲဆိုတော့ ငွေကြောင့်ပဲ။ ဘဝမှာ ငွေက အရေးကြီးတယ် ဆိုတာကို မြ အခုတော့ ယုံကြည်သွားသည် ။

"ငွေနဲ့ အရာရာကို ဝယ်လို့ ရပေမဲ့ ... အချစ်ကိုတော့ ဝယ်လို့ မရနိုင်ဘူးတဲ့ ... ဟား ... ဟား ... ဟား အခုတော့ မြချယ်ရီရဲ့ ရာဇဝင်မှာ အချစ်ကိုငွေနဲ့ ဝယ်လို့ ရတယ်ဆိုတာ လက်တွေ့ပဲ ... ငွေ ... ငွေ ... ငွေ ငွေဆိုတာက လူတိုင်းလိုချင်တဲ့ အရာပဲ ... ငွေရှိရင် လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝကို တောင် ဝယ်လို့ ရတယ်ဆိုတာကို ငါယုံသွားပြီ ... "

မြ တစ်ယောက်တည်း ပြောပြီး ပြီးလိုက်၏။

အထက်ဘုံ ကုမ္ပဏီဆိုတာ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ နာမည်ကြီးတဲ့ ကုမ္ပဏီတွေထဲမှာ တစ်ခု အပါအဝင်ဖြစ်သည် ။ အခုလောလောဆယ် ကုမ္ပဏီရဲ့ အနာဂတ်က လင်းနဲ့ သက်ဆိုင်သလို မြနဲ့ လည်း ပတ်သက်နေလေသည် ။ လင်းကသာ မင်္ဂလာပွဲကို လက်မခံရင် အထက်ဘုံ ကုမ္ပဏီလည်း ရှေ့ဆက်နိုင်မှာ မဟုတ်သလို လင်းတို့ မိသားစုလည်း ဒုက္ခရောက်နိုင်သည် ။ လင်းက အဲဒီလိုအဖြစ်ခံမှာ မဟုတ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ မိန်းကြောင့်ဖြစ်သည် ။

လင်း မိန်းကိုချစ်တဲ့ အချစ်ကို မြ တစ်ခါမှ တခြားမိသားစုတွေမှာ မ

တွေ့ဆုံခဲ့ပေ။ မိန်းကိုချစ်တဲ့ လင်းရဲ့ အချစ်ကို မြဲ တကယ် ချီးကျူးပါတယ်။ လင်းကိုယ်တိုင် ဖွင့်ပြောဖူးတယ် ... မိန်းမတွေထဲမှာ သူဟာ သူ့ညီမကိုတော့ သိပ်ချစ်ပါသတဲ့ ...
